

OVERDENKING

Jezus in de kinderbijbel

“Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond.” (Johannes 1:14a)

In deze tijd van het kerkelijk jaar luisteren we vaak naar verhalen over de Here Jezus. De dingen die Hij zei. De dingen die Hij deed.

Opvallend is dat in de kinderbijbel waar wij uit lezen, Jezus niet wordt afgebeeld. Plaatjes genoeg - en soms hele mooie. Maar op die plaatjes geen afbeelding van Jezus.

Ik denk dat dit teruggaat op de Tien Geboden. Het verbod om een “afbeelding” van God te maken. En Jezus is de Zoon van God. Daarom zal de schrijver van onze kinderbijbel het niet gepast hebben gevonden een tekening van Hem te maken.

Is dat terecht? De evangelist Johannes schrijft een inleiding, voordat hij het eigenlijke verhaal over de Here Jezus gaat vertellen. In die inleiding deze wereldberoemde woorden. “Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond.”

“Het Woord is mens geworden.” Het Woord is God zelf. “In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God,” vers 1. Het Woord is de tweede Persoon van God (in de officiële dogmatische termen: de tweede Persoon van de Drie-eenheid), in de eeuwigheid bij God.

Het bijzondere dat Johannes in zijn inleiding beschrijft: dat eeuwige, niet-lichamelijke Woord is mens geworden. En dat is de Here Jezus. Het eeuwige Woord in de gestalte van een mens. Letterlijk staat er: het is “vlees” geworden. Vlees en bloed. Mens in zijn zwakheid, zijn kwetsbaarheid, zijn sterfelijkheid. Dus: God is echt *helemaal* mens geworden. En: als zodanig heeft Hij “bij ons gewoond”. Dichterbij kon Hij niet komen. Hij was zichtbaar aanwezig. Tastbaar aanwezig. Het eeuwige Woord was als één van ons ook echt helemaal onder ons!

Mag je de Here Jezus afbeelden? Ik snap de aarzeling. Ook: het gevaar dat je al gauw je eigen voorstelling gaat maken. In Nederlandse afbeeldingen wordt Jezus al gauw een blanke man, om maar iets te noemen. Terwijl het natuurlijk veel aannemelijker is dat Hij licht getint was.

En toch. Principieel is er niks mis mee. Dat is nou juist het geheim van de ‘menswording’. Het Woord is mens geworden, vlees. Dat is de ongehoorde boodschap van het evangelie. Wie dat echt serieus neemt, beeldt Hem eerder wel uit dan niet. De bij sommigen van u misschien bekende dominee H.F. Kohlbrugge moet ooit gezegd hebben: “De prediking kan Christus niet diep genoeg het vlees in trekken.” We kunnen niet menselijk genoeg over Jezus spreken. Hoe meer we dat doen, hoe meer we ons verwonderen, dat Hij zo ver wilde gaan.

En dan nog één ding. Ik moest denken aan een Kerstlied, “Komt allen tezamen.” Vers 3 zingt ook over de ‘menswording’, de ‘vleeswording’. *“Het licht van de Vader / licht van den beginne / zien wij omsluiert, verhuld in ’t vlees.”* Samenvattend: de menselijke gestalte van Jezus verhulde zijn heerlijkheid als het licht der wereld.

Klopt dat? Ergens wel. Zijn heerlijkheid is inderdaad niet goed te zien, omdat zijn menselijke gestalte die verbergt. Tegelijk viel mij op dat Johannes het in zijn inleiding juist omdraait. Direct na die woorden over het Woord dat mens/vlees is geworden, schrijft hij namelijk: “en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.” Je kunt dus ook zeggen: de menswording is niet het middel om de heerlijkheid van God te *verbergen*, maar juist om die te *openbaren*. En daar gaat het om! In het feit dat God mens wordt, *blijkt* zijn heerlijkheid. In de Here Jezus wordt het licht van God niet verhuld, maar juist zichtbaar. Dat is het wonder. Dankzij de menswording kan iedereen zien hoe groot het hart van de Vader is. En dat *maakt* Hem groot. Ere zij God!

*“Wees wellekom, Immanuël,
in vlees en bloed ons metgezel,
ons Heiland en behoeder!
Wees wellekom, o Godes Zoon,
die komt van uit uws Vaders troon,
ons aller Heer en broeder!” (Gezang 148:1a)*

Ds. K.A. Hazeleger